

derom i Protocolten en Kjendelse, der kan appelleres efter § 7."

ad § 10.

11) Af hele Udvalget:

§ 10 Linie 4 udgaae Ordene: „af samme“.

Samtlige Endringsforslag tilligemed Lovudkastet i dets Heelhed fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Kampmann): De Forslag, som Udvalget har tilladt sig at stille, ere i det Hele taget ikke af nogen stor Betydning, det er for Størstedelen kun Forandringer, vedkommende Redactionen. Det første Forslag, som er stillet til § 2, og som gaaer ud paa, at i Slutningen af Paragraphen Ordene: „er pligtig at underkaste sig, hvad ved Forretningen vedtages og bestemmes“ skulle udgaae, og istedet derfor sættes: „maa tilskrive sig selv, at Sagen afgjøres uden noget Hensyn til de særlige Erindringer, som han maatte have kunnet fremsføre“, — er fremkaldt ved en Erindring fra den ærebe Indenrigsministers Side under Sagens forrige Behandling, hvilken Erindring Udvalget fandt burde tages tilfølg. — Hvad Udvalgets Forslag under Nr. 5 til § 5 angaaer, at de Ord: „saavel som til Erstatning for Jordts Afgivelse til en nødvendig befunden Udvidelse af Veiens Bredde“ skulle udgaae, da er det fremkaldt ved en Bemærkning, der kaldt ved Sagens Behandling forrige Gang, og som gik ud paa, at disse Ord muligt kunde gives en saadan Udtydning, at man skulde kunne komme til den Anskuelse, at Expropriation til saadanne private Veies Udvidelse var lov hjemlet. Udvalget har nu vel ikke fundet, at Redactionen giver nogen skjellig Grund til en saadan Misforstaaelse, men har dog troet, at der kunde være Tsjæ til at give Thinget Anledning til at votere over, hvorvidt denne Bestemmelse bør bibeholdes, eller, hvad der vistnok kan skee uden Skade, gaae ud. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 7, da er det blot en Endring, der skal tjene til tydeligere at tydeliggjøre, at Paragraphens første Afsnit kun angaaer Landet. §

ngie Forbindelse dermed staae som rene Redactionsforandringer Endringsforslagene under Nr. 8 og 9. Det Endringsforslag, der er stillet til § 10, og som gaaer ud paa, at Ordene: „af samme“ skulle udgaae, er en simpel Rettelser af Noget, der ved en Feiltagelse er kommet ind ved 2den Behandling.

S. Pedersen: Det vil sees, at Udvalget har deelt sig, hvad der jo ellers ikke hører til Reglen, ved denne Sags 3die Behandling. Jeg ved egentlig ikke at angive nogen Grund dertil, men min Medforslagsstiller og jeg have dog meent, at de af os foreslaaede Forandringer have deres Betydning, deels paa visse Steder, navnlig ved § 4, med Hensyn til en Fuldstændiggjørelse og deels paa adskillige andre Steder, med Hensyn til en tydeligere Redaction. — Hvad vort Endringsforslag til § 1 angaaer, som gaaer ud paa at ombytte Ordene „hvortil Veien er bestemt“ med de Ord „der haves for Veien“, have vi meent at ville tydeliggjøre, at der ikke skulde lægges Vægt paa det Niemed, hvori Veien oprindeligt har været udlagt, men derimod paa den nuværende Afbenyttelse af Veien. — Vort Endringsforslag til § 4 er fremkommet for at imødekomme en Tanke, der blev udtalt af den høitærede Indenrigsminister under Sagens forrige Behandling, nemlig den, at naar en Veie gaaer igjennem flere Communer, eller de Paagjældende, der have Færbølsret til den, boe i forskjellige Communer, saa skulde de, der klage, kunne henvende sig til deres egen communale Bestyrelse som en Autoritet, under hvilken Veien forterer. — Endringsforslaget til § 5 skylder en Forglemmelse sin Tilblivelse, hvorfor Skylden egentlig falder paa mig, idet jeg havde forglemt mellem første og anden Behandling at foreslaae en saadan Forandring som den i Forslaget indeholdte. Det er en Bestemmelse, der oprindeligt har været i Lovforslaget, at der ved Forretningen skulde bestemmes, hvorledes der skulde forholdes med Hensyn til Tilshynet med Veiarbejds Udførelse, og vi have troet det nødvendigt, at der i alt Fald i Tilfælde af, at Vedkommende ikke kunde blive enige, blev truffet en saadan Bestemmelse om, hvem da Bestyrelsen og Tilshynet med Veiarbejds Udførelse skal